

Odpověď

Se - šli Du - cha své - ho a bu - dou stvo - ře - ni a ob - no - víš tvář ze - mě, a - le - lu - - ja.

Ži 104 (103), 1ab+24ac. 29bc-30. 31+34

1. Veleb Hospodina, du - še má! Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru ve - li - ký!
Jak četná jsou, Hospodine, dí - la tvá! Země je plná tvor - stva tvé - ho.

1. Veleb Hospodina, du - še má! Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru ve - li - ký!
Jak četná jsou, Hospodine, dí - la tvá! Země je plná tvor - stva tvé - ho.

Odpověď

2. Když vezmeš jim život, za - hy - nou a do svého prachu se vra - ce - jí.
Když sešleš svého ducha, jsou stvo - ře - ni, a obnovuješ tvář ze - mě.

Odpověď

3. Necht' Hospodinova sláva trvá na - vě - ky, ať se Hospodin těší z dí - la své - ho!
Kéž se mu má píseň za - lí - bí: v Hospodinu bude ra - dost má.

Odpověď